ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
លេខ : ១១៧៣ សហវ. ពដ. ប្រក.

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៣

ប្រកាស
ស្តីពី
ពន្ធលើប្រាក់បៀវត្ស

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៣ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ឆ្នាំ១៩៩៤ និង ព្រះរាជក្រមលេខ ០៨/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការកែតម្រូវនៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៤
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០១/នស/៩៣ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៣ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីអំពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលត្រូវបានកែប្រែដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៥ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ១០/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៤ និងត្រូវបានកែប្រែដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ឆ្នាំង២០០០ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២៩៩/១៥ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៩ និងត្រូវបានកែប្រែដោយច្បាប់វិសោធនកម្មមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់ស្តីអំពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២០២/០២៩ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០២៩៧/០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៧ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣០៣/០១០ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មនៃច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ
- បានឃើញប្រកាសលេខ ៣៩៦ ប្រក.សហវ.ពដ ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៣ ស្តីពីពន្ធលើប្រាក់បៀវត្សរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- យោងតាមការចាំបាច់នៃការងារគ្រប់គ្រងប្រមូលពន្ធរបស់នាយកដ្ឋានពន្ធដារ

សំរេច:

ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

ផ្នែកទី១.១ .. ប្រាក់បៀវត្សជាប់ពន្ធ

១- ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤១ នៃច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ (ចសព) ប្រាក់ចំណូលបៀវត្សទាំងអស់ដែលបានទទួលពីសកម្មភាពបំរើការងារនានាត្រូវជាប់ពន្ធលើប្រាក់បៀវត្ស ហៅកាត់ថា ពបវ ដែលជាពន្ធប្រចាំខែ។ កថាខណ្ឌ១ នៃមាត្រា ៥២ នៃ ចសព បានចែងថា ពន្ធលើប្រាក់បៀវត្ស (ពបវ) គឺជាបំណុលរបស់រូបវន្តបុគ្គលដែលបានទទួលប្រាក់បៀវត្ស ។ ប្រាក់ពន្ធនេះត្រូវប្រមូលតាមរបៀបកាត់ទុកជាមុនដោយនិយោជកនៅពេលបើកប្រាក់បៀវត្ស។

២- កថាខណ្ឌ៨ នៃមាត្រា ៤២ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មនៃច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ (ចវសព) បានកំណត់យ៉ាងទូលាយនូវនិយមន័យប្រាក់បៀវត្ស ដោយក្នុងនោះមានរួមបញ្ចូលទាំងលាភការ ប្រាក់បំណាច់ បុព្វលាភ ប្រាក់ម៉ោងបន្ថែម ប្រាក់ប៉ះប៉ូវនានា និងអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមដែលបានទូទាត់ឱ្យដល់និយោជិត ឬដែលបានទូទាត់ដើម្បីជាប្រយោជន៍ផ្ទាល់ ឬប្រយោលដល់និយោជិតចំពោះការបំពេញសកម្មភាពបំរើការងាររបស់និយោជិត វៀរលែងតែការទូទាត់នានាដែលត្រូវបានលើកលែងតាមមាត្រា៤៣ និង មាត្រា៤៤ នៃចសព។

ផ្នែកទី១.២ .. ស្ថានភាពបំរើការងារ

១- បើប្រៀបធៀបទៅនឹងសកម្មភាពវិជ្ជាជីវ: ឬសកម្មភាពនានាឯទៀត សកម្មភាពបំរើការងារមានលក្ខណ:សំគាល់តាមស្ថានភាពដែលនិយោជិតបំពេញសកម្មភាពបំរើការងាររបស់ខ្លួននៅក្រោមឱវាទរបស់និយោជក។ ត្រូវបានចាត់ទុកថាជានិយោជិត ហើយត្រូវជាប់ ពបវ បើសិនជារូបវន្តបុគ្គលណាម្នាក់នោះមានស្ថានភាពបំរើការងារស្របតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌចំនួនពីរ ក្នុងចំណោមល័ក្ខខ័ណ្ឌទាំងឡាយខាងក្រោមនេះ:

- ក- គ្មានហានិភ័យនៃការមិនបានទទួលប្រាក់ទូទាត់ចំពោះសកម្មភាពបំរើការងាររបស់ខ្លួនឡើយ កាលបើរូបវន្តបុគ្គលនោះបានមកធ្វើការតាមទីកន្លែងដែលបានកំណត់ ហើយបានបំពេញការងារដូចមានចែងក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងបំរើការងារជាទូទៅមួយ ទោះធ្វើដោយផ្ទាល់មាត់ ឬជាលាយលក្ខណ៍អក្សរក្តី
- ខ- រូបវន្តបុគ្គលមិនអាចកំណត់ពេលវេលា និង ទីកន្លែងសម្រាប់បំពេញសកម្មភាពបំរើការងារដោយខ្លួនឯងទេ
- គ- រូបវន្តបុគ្គលពុំចាំបាច់ចំណាយដើមទុនច្រើន ដើម្បីទិញឧបករណ៍ដែលត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់បំពេញសកម្មភាពបំរើការងារ
- ឃ- រូបវន្តបុគ្គលមិនបំពេញសកម្មភាពបំរើការងារឱ្យបុគ្គលច្រើននាក់ទេក្នុងពេលតែមួយ។

ផ្នែកទី១.៣ .. វិធានខែនិវាសនដ្ឋាន និងប្រភព

១- ការដាក់អនុវត្ត ពបវ ត្រូវកំណត់ទៅតាមស្ថានភាពនិវាសនដ្ឋានរបស់និយោជិត អ្នកជាប់ពន្ធ ឬរូបវន្តបុគ្គលដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រា ៤២ ថ្មីនៃចវសព។ សំរាប់គោលដៅនៃ ពបវ និយោជិត អ្នកជាប់ពន្ធ ឬរូបវន្តបុគ្គលដែលមាននិវាសនដ្ឋាន ឬមានកន្លែងស្នាក់នៅជាគោលដើមនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬដែលមានវត្តមាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាលើសពី ១៨២ ថ្ងៃនៅក្នុងរយ:ពេល ១២ ខែណាមួយដែលបានបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំសារពើពន្ធចរន្ត ត្រូវបានចាត់ទុកថាជានិវាសនជនកម្ពុជា។ សំរាប់លក្ខណ:វិនិច្ឆ័យនៃនិវាសនដ្ឋាននៅកម្ពុជា រូបវន្តបុគ្គលណាដែលមានលក្ខណ:ស្រប

តាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យចាប់ពីមួយឡើងទៅក្នុងចំណោមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទាំងបីដូចខាងក្រោម ត្រូវបានចាត់ទុកជានិវាសនជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា :

ក- លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទី១ត្រូវបានកំណត់ទៅលើនិវាសនដ្ឋានរបស់រូបវន្តបុគ្គល។ រូបវន្តបុគ្គលមាននិវាសនដ្ឋាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ប្រសិនបើរូបវន្តបុគ្គលនោះមានជាកម្មសិទ្ធិ ឬជួល ឬភតិសន្យា ផ្ទះ អគារ បន្ទប់ជួល អន្តេវាសិកដ្ឋាន ។ល។ ដែលអាចប្រើប្រាស់បាន ហើយដែលរូបវន្តបុគ្គលនោះតែងតែស្នាក់នៅឬកាន់កាប់។

ខ- លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទី២ត្រូវបានកំណត់ទៅតាមកន្លែងស្នាក់នៅជាគោលដើមនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជារបស់រូបវន្តបុគ្គលដែលជាការកំណត់តាមរូបភាពជាក់ស្តែងនៃការស្នាក់នៅដោយផ្អែកទៅលើកត្តានានាដូចជា មជ្ឈមណ្ឌលសេដ្ឋកិច្ចរបស់រូបវន្តបុគ្គល រយៈពេលស្នាក់នៅ ចរិតនៃការស្នាក់នៅ ទីកន្លែងដែលគ្រួសាររបស់រូបវន្តបុគ្គលនោះស្នាក់នៅ គណនីធនាគាររបស់រូបវន្តបុគ្គល ទីកន្លែងដែលរូបវន្ត បុគ្គលធ្វើសកម្មភាពសង្គមជាសំខាន់។

គ- លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទី៣គឺវត្តមានរបស់រូបវន្តបុគ្គលនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាលើសពី ១៨២ ថ្ងៃក្នុងមួយលើក ឬច្រើនលើកក្នុងរយៈពេល ១២ ខែណាមួយដែលបានបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំសារពើពន្ធចរន្ត។ ក្នុងការកំណត់ចំនួនថ្ងៃស្នាក់នៅ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា វត្តមានក្នុងចំណែកណាមួយនៃថ្ងៃត្រូវរាប់ថាជាមួយថ្ងៃពេញ។

២- ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤១ នៃចសព ចំពោះបុគ្គលជានិវាសនជននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ប្រាក់បៀវត្សដែលបានទទួលនៅក្នុង និងនៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវជាប់ ពបវ។

៣- ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៩ ថ្មីនៃចវចសព ចំពោះបុគ្គលជាអនិវាសនជននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ប្រាក់បៀវត្សដែលបុគ្គលនេះបានទទួលអំពីសកម្មភាពបំរើការងារនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវជាប់ ពបវ លើកលែងតែប្រាក់បៀវត្សណាដែលជាការទូទាត់សម្រាប់សេវាបច្ចេកទេស ឬសេវាផ្សេងទៀត ហើយអ្នកបើកប្រាក់បៀវត្សឱ្យគ្មានវត្តមានក្រោមរូបភាពជាគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានប្រតិបត្តិការជាក់លាក់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

៤- និយោជិតអាចរួចផុតពីកាតព្វកិច្ចបង់ ពបវ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ៣ នៃផ្នែកនេះ កាលបើបានបំពេញល័ក្ខខ័ណ្ឌទាំង៣ដូចតទៅ :

ក- និយោជិតមានវត្តមាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមិនលើសពី ១៨២ ថ្ងៃក្នុងមួយលើក ឬច្រើនលើកក្នុងរយៈពេល ១២ ខែណាមួយដែលបានបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំសារពើពន្ធចរន្ត

ខ- និយោជិតទទួលប្រាក់បៀវត្សដែលត្រូវបានទូទាត់ដោយ ឬក្នុងនាមនិយោជកដែលមិនមែនជានិវាសនជននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

គ- និយោជិតទទួលប្រាក់បៀវត្សដែលមិនមែនជាបន្ទុករបស់គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានប្រតិបត្តិការជាក់លាក់ដែលនិយោជកបានបើកដំណើរការនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៥- ដើម្បីកំណត់ថាជានិយោជិតដែលត្រូវជាប់ ពបវ រដ្ឋបាលសារពើពន្ធត្រូវលើកយកមកពិចារណានូវដើមហេតុនានាដូចជា :

ក- បុគ្គលអ្នកទទួលខុសត្រូវ ឬទទួលរ៉ាប់រងការខូចខាតចំពោះការងារដែលបានអនុវត្ត

ខ- បុគ្គលអ្នកមានសិទ្ធិបញ្ជានិយោជិត

គ- បុគ្គលអ្នកគ្រប់គ្រងទីកន្លែងបំពេញការងារ បុគ្គលអ្នកកំណត់មូលដ្ឋានផ្តល់លាភការ និងកំណត់ទំនាក់ទំនងផ្សេងទៀតជាមួយនិយោជក

ឃ- បុគ្គលអ្នកផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈ និង ឧបករណ៍ដែលនិយោជិតត្រូវប្រើប្រាស់

ង- បុគ្គលអ្នកកំណត់ចំនួន និងកម្រិតសមត្ថភាពរបស់និយោជិតដែលត្រូវជួលឱ្យបំរើការងារ។

៦- សម្រាប់គោលដៅនៃ ពបវ លក្ខណៈសម្បត្តិជានិវាសនជនត្រូវកំណត់តាមខ្លឹមសារនៃមាត្រា ៤២ ថ្មីនៃចវចសព ដោយមិនត្រូវគិតពីស្ថានភាពខាងអន្តោប្រវេសន៍ទេ។

ផ្នែកទី១.៤ ៖ ប្រាក់បៀវត្សរ៍ចំពន្ធ

១- ដើម្បីបានរួចពី ពបវ ប្រាក់ដំណាច់នៃការបញ្ឈប់លែងឱ្យធ្វើការ និងលាភការបន្ថែមមានលក្ខណៈខាងសង្គមកិច្ច ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ២ និងកថាខណ្ឌ៣ នៃមាត្រា៤៤ នៃចសព ត្រូវស្ថិតក្នុងកម្រិត និងល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃច្បាប់ការងារ។

២- ការផ្គត់ផ្គង់ឱ្យដោយឥតយកថ្លៃ ឬយកថ្លៃទាបជាងថ្លៃដើមនូវឯកសណ្ឋាន និងបរិក្ខារសម្រាប់វិជ្ជាជីវៈពិសេស ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ៤ នៃមាត្រា ៤៤ នៃចសព ត្រូវបានលើកលែង ពបវ បើសិនជានិយោជិតត្រូវបង្វិលសម្ភារៈទាំងនោះសងទៅនិយោជកវិញនៅពេលឈប់បំរើការងារ។ ដោយឡែកចំពោះឯកសណ្ឋាន គឺត្រូវមានលក្ខណៈចាំបាច់សម្រាប់បំពេញការងារ និងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យតាមបែបបទដូចគ្នាដល់និយោជិតទាំងអស់ដែលមានតួនាទីដូចគ្នា។

៣- ប្រាក់ដំណាច់ម៉ៅការសម្រាប់ចំណាយបេសកកម្ម និងការធ្វើដំណើរដែលត្រូវផ្តល់ឱ្យសម្រាប់ជំនួសរបបទូទាត់សងវិញនូវចំណាយពិតប្រាកដ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ៥ នៃមាត្រា ៤៤ នៃចសព មិនអាចលើសពីប្រាក់ឧបត្ថម្ភរបស់រដ្ឋសម្រាប់ការងារដូចគ្នាទេ។

ផ្នែកទី១.៥ ៖ បុគ្គលិករបស់បេសកកម្មទូត និងរដ្ឋាភិបាលបរទេស

១- ប្រាក់បៀវត្ស និង អត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមផ្សេងទៀតដែលមន្ត្រី និងនិយោជិតនៃបេសកកម្មទូត ឬកុងស៊ុលរបស់រដ្ឋាភិបាលបរទេសណាមួយដែលកាន់លិខិតឆ្លងដែនការទូត ឬផ្លូវការរបស់ប្រទេសនោះបានទទួលក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការបំពេញមុខងារជាផ្លូវការនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មិនត្រូវជាប់ ពបវ ទេ ។

ផ្នែកទី១.៦ ៖ និយោជិតអង្គការអន្តរជាតិ

១- ប្រាក់បៀវត្ស និងអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមផ្សេងទៀតដែលបានផ្តល់ឱ្យអ្នកតំណាង មន្ត្រី និងនិយោជិតដែលត្រូវបានជួលឱ្យបំរើការងារដោយទីស្នាក់ការជាគោលដើម និងរបស់អង្គការអន្តរជាតិ និងទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេសរបស់រដ្ឋាភិបាលបរទេសនានាសម្រាប់សកម្មភាពបំរើការងារជាផ្លូវការឱ្យអង្គការទាំងនេះ មិនត្រូវជាប់ ពបវ ទេ ។

ផ្នែកទី១.៧ ៖ និយោជិតនៃគំរោងជំនួយបច្ចេកទេស

១- ក្រៅពីរូបវន្តបុគ្គលជានិវាសនជននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលបំរើការងារក្នុងមុខងាររដ្ឋបាល ឬជំនួយការធម្មតានៅក្នុងគំរោងការជំនួយបច្ចេកទេសដែលត្រូវជាប់ ពបវ នោះ បណ្តានិយោជិតដែលមានចុះបញ្ជាក់នៅក្នុងឯកសារគំរោងការជំនួយបច្ចេកទេសរបស់អង្គការអន្តរជាតិ ឬទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេសរបស់រដ្ឋាភិបាលបរទេសណាមួយថាជាបុគ្គលិកជំនួយបច្ចេកទេស ត្រូវបានរួច ពបវ ក្រោយពេលដែលឯកសារគំរោងការបានទទួលការយល់ព្រមពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ។

២- បើសិនជាអង្គការអន្តរជាតិ ឬទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេសចុះកិច្ចព្រមព្រៀងប្រគល់ការអនុវត្តន៍គំរោងការទៅឱ្យអ្នកម៉ៅការណាមួយ និយោជិតរបស់អ្នកម៉ៅការដែលបំរើការងារជាបុគ្គលិកជំនួយបច្ចេកទេសដូចមានបញ្ជាក់នៅក្នុងឯកសារគំរោងការដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងកថាខណ្ឌ ១ នៃផ្នែកនេះ ត្រូវបានរួច ពបវ ។ អ្នកម៉ៅការត្រូវកត់ត្រាឱ្យបានច្បាស់លាស់អំពីការងាររបស់បុគ្គលិកជំនួយបច្ចេកទេស និងបែងចែកឱ្យដាច់គ្នាអំពីការងារក្រៅគំរោងការ ឬអំពីបុគ្គលិកផ្សេងទៀតរបស់ខ្លួន។

ជំពូកទី២
ប្រាក់បៀវត្សជាប់ពន្ធប្រចាំខែ និង ការកំណត់ប្រាក់ពន្ធត្រូវកាត់ទុក

ផ្នែកទី២.១ .. ប្រាក់បៀវត្សជាប់ពន្ធប្រចាំខែ

១- មូលដ្ឋានគិតប្រាក់បៀវត្សជាប់ពន្ធប្រចាំខែ គឺជាទឹកប្រាក់ទូទាត់ទាំងអស់ ទោះជាសាច់ប្រាក់ក្ដី ឬជាវត្ថុក្ដី លើកលែងតែទឹកប្រាក់ទូទាត់ទាំងឡាយណាដែលត្រូវបានកំណត់ថាជាអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែម ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី៣ នៃប្រកាសនេះ។

២- ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រា ៤៦ នៃចសព ប្រាក់ទាំងអស់ដែលនិយោជកឱ្យនិយោជិតក្នុងរូបភាពជាប្រាក់បុរេប្រទាន ប្រាក់ឱ្យខ្ចី ឬប្រាក់រំដោះ ត្រូវបូកបញ្ចូលក្នុងប្រាក់បៀវត្សជាប់ពន្ធប្រចាំខែ នៃខែដែលប្រាក់ទាំងនោះត្រូវបានបើកឱ្យនិយោជិត។ ចំនួនប្រាក់ដែលត្រូវបូកបញ្ចូលក្នុងប្រាក់បៀវត្សជាប់ពន្ធប្រចាំខែ គឺជាចំនួនប្រាក់បុរេប្រទាន ប្រាក់ឱ្យខ្ចី ឬប្រាក់រំដោះមិនទាន់កាត់ទុកប្រាក់ពន្ធ។

៣- ប្រាក់បុរេប្រទាន ប្រាក់ឱ្យខ្ចី ឬប្រាក់រំដោះដែលនិយោជិតទូទាត់សងវិញ ត្រូវកាត់បន្ថយពីប្រាក់បៀវត្សជាប់ពន្ធប្រចាំខែដែលនិយោជិតបានបង់សងវិញ។ ចំពោះប្រាក់កម្ចី ការកាត់បន្ថយត្រូវបានអនុញ្ញាតតែត្រឹមចំនួនប្រាក់ដើមតែប៉ុណ្ណោះ ឯការប្រាក់ត្រូវកត់ត្រាជាប្រាក់ចំណូលរបស់និយោជក។

៤- ចំពោះគ្រួសារមួយដែលឪពុក និងម្ដាយមានប្រាក់បៀវត្សជាប់ពន្ធទាំងពីរនាក់ ការកាត់បន្ថយមូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធសំរាប់កូនក្នុងបន្ទុក ដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ ក នៃកថាខណ្ឌ២ នៃមាត្រា៤៦ នៃចសព អាចអនុវត្តបានតែចំពោះប្រាក់បៀវត្សជាប់ពន្ធរបស់ឪពុក ឬម្ដាយតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ។

៥- ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ៤ នៃមាត្រា ៥២ នៃចសព ប្រាក់បៀវត្សប្រចាំខែរបស់រូបវន្តបុគ្គលនិវាសនជន ឬអនិវាសនជនត្រូវជាប់ ពបវ ទោះជាប្រាក់បៀវត្សនោះបើកនៅទីណាក៏ដោយ។

ផ្នែកទី២.២ .. កូនក្នុងបន្ទុក

១- កូនក្នុងបន្ទុក គឺជាកូនរបស់និយោជិតដែលមានអាយុមិនលើសពី ១៤ ឆ្នាំ ឬជាកូនរបស់និយោជិតដែលជាសិស្ស ឬនិស្សិតមានអាយុមិនលើសពី ២៥ ឆ្នាំ កំពុងសិក្សាពេញម៉ោងនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានសិក្សាដែលមានការទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ ។

២- កូនក្នុងបន្ទុកត្រូវមានសំបុត្រកំណើតបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវ។

៣- បើសិនជាកូនស្ថិតក្នុងបន្ទុកដែលមានអាយុលើសពី ១៤ ឆ្នាំ ដល់ ២៥ ឆ្នាំ ជាសិស្ស ឬនិស្សិតកំពុងសិក្សាពេញម៉ោងនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានសិក្សាដែលមានការទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ និយោជកត្រូវបង្ហាញវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ការសិក្សាដែលបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់ថាកូននោះជាសិស្ស ឬនិស្សិតកំពុងសិក្សាពេញម៉ោងពិតប្រាកដមែន។

៤- រដ្ឋបាលសារពើពន្ធមានសិទ្ធិបដិសេធនូវវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ការសិក្សារបស់គ្រឹះស្ថានសិក្សាណាដែលកន្លងមកធ្លាប់បានចេញវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ការសិក្សាក្លែងបន្លំ

៥- កូនស្ថិតក្នុងបន្ទុកនៅតែត្រូវបានចាត់ទុកថាជាកូនស្ថិតក្នុងបន្ទុកដដែល នៅក្នុងខែដែលកូននោះឈានចូលអាយុ ១៥ ឆ្នាំ ឬនៅក្នុងខែដែលសិស្ស ឬនិស្សិតបញ្ឈប់ការសិក្សារបស់ខ្លួនឬឈានចូលអាយុ ២៦ ឆ្នាំ។

ផ្នែកទី២.៣ .. ការកំណត់ប្រាក់ពន្ធប្រចាំខែដែលត្រូវកាត់ទុក

១- ក្នុងការកំណត់ប្រាក់ពន្ធប្រចាំខែដែលត្រូវកាត់ទុក និយោជកត្រូវប្រើអត្រាកំណើនតាមថ្នាក់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៧ នៃ ចសព ឬតារាងរបៀបគណនា ពបវ របស់នាយកដ្ឋានពន្ធដារ ឬកាត់ទុកប្រាក់ពន្ធចំពោះអ្នកជាប់ពន្ធអនិវាសនជន ដូចមានចែងក្នុង មាត្រា ៤៨ថ្មី នៃចវសព។

ជំពូកទី៣
អត្ថប្រយោជន៍បន្ថែម

ផ្នែកទី៣.១ .. ការកំណត់អត្ថប្រយោជន៍បន្ថែម

១- ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ៨ នៃមាត្រា ៤២ ថ្មីនៃចវចសព អត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមរួមមានទំនិញ សេវា ឬអត្ថប្រយោជន៍ជាសាច់ប្រាក់ ឬជាវត្ថុផ្សេងទៀតដែលនិយោជកផ្តល់ឱ្យដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលដល់រូបវន្តបុគ្គលចំពោះសកម្មភាពបំរើការងារដែលរូបវន្តបុគ្គលនោះបានបំពេញដើម្បីជាផលប្រយោជន៍ដល់និយោជក។

២- ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៨ នៃចសព អត្ថប្រយោជន៍ដែលនិយោជកផ្តល់ឱ្យដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈតតិយជនដល់រូបវន្តបុគ្គលត្រូវជាប់ពន្ធលើអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែម។ អត្ថប្រយោជន៍ទាំងនោះ ជាអាទិ៍មាន:

- ក- យានជំនិះគ្រប់ប្រភេទ
- ខ- ម្ហូបអាហារ
- គ- លំនៅដ្ឋាន ការស្នាក់នៅ
- ឃ- ទឹក ភ្លើង ទូរស័ព្ទ
- ង- អ្នកបំរើការងារក្នុងលំនៅដ្ឋាន
- ច- ប្រាក់ឱ្យខ្ចីដោយគិតការប្រាក់ទាបជាងការប្រាក់ទីផ្សារ ។ អត្រាការប្រាក់ទីផ្សារដែលត្រូវយកមកអនុវត្តត្រូវកំណត់ដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ឆ- ការលក់ទំនិញចុះថ្លៃ
- ជ- ជំនួយផ្នែកអប់រំសម្រាប់និយោជិតដែលមិនមែនជាចំណែកណាមួយនៃកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលទាក់ទិនផ្ទាល់ទៅនឹងការបំពេញការងាររបស់និយោជិតនោះ
- ឈ- ជំនួយផ្នែកអប់រំសម្រាប់កូនរបស់និយោជិត
- ញ- បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត ឬសុខភាព លើកលែងតែមានផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមដូចគ្នាឱ្យដល់និយោជិតគ្រប់គ្នាដោយគ្មានការបែងចែកតាមតួនាទី ឬ មុខងារ
- ដ- ចំណែកនៃការឧបត្ថម្ភលើចំណាយដែលមិនសមហេតុផលនិងមិនចាំបាច់សម្រាប់អាជីវកម្មរបស់និយោជក
- ឋ- ចំនួនប្រាក់បង់ចូលមូលនិធិសុខមាលភាពសង្គមដែលលើសពីកំរិតដែលច្បាប់បានអនុញ្ញាត
- ឌ- ចំនួនប្រាក់បង់ចូលបេឡាសោធនដែលលើសពី ១០ ភាគរយ នៃប្រាក់បៀវត្សប្រចាំខែគ្មានបូកអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមរបស់និយោជិត
- ឍ- ចំណាយសម្រាប់ការទទួលភ្ញៀវ ការកំសាន្ត ការសំរាកលំហែ ឬការប្រើប្រាស់មធ្យោបាយណាមួយដែលទាក់ទិននឹងសកម្មភាពទាំងនេះ ដែលមិនមែនជាចំណែកណាមួយនៃទំនាក់ទំនងបំរើការងារ។

ផ្នែកទី៣.២ .. ការប្រើប្រាស់យានយន្ត

១- ការប្រើប្រាស់យានយន្តក្នុងការដឹកនិយោជិត មិនត្រូវជាប់ពន្ធលើអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមទេ បើសិនជា :

- យានយន្តត្រូវបានចតទុកនៅក្នុងទីកន្លែងធ្វើអាជីវកម្មនៅក្រោយពេលម៉ោងធ្វើការ និងនៅក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាកការងារ
- យានយន្តមិនត្រូវបានប្រគល់យ៉ាងជាក់លាក់ទៅឱ្យនិយោជិតណាម្នាក់ ឬសមាជិកគ្រួសាររបស់និយោជិតណាម្នាក់នៅក្រោយពេលម៉ោងធ្វើការ

- យានយន្តមិនត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយនិយោជិត ឬបុគ្គលនៅក្នុងបន្ទុករបស់និយោជិតដើម្បីធ្វើការងារផ្ទាល់ខ្លួន ។

ផ្នែកទី៣.៣ .៉ តម្លៃជាប់ពន្ធរបស់អត្ថប្រយោជន៍បន្ថែម

១- តម្លៃនៃអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែម គឺជាតម្លៃទីផ្សាររួមទាំងពន្ធអាករទាំងអស់នៃអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមដែលបានផ្តល់ឱ្យ ។ ចំពោះទ្រព្យដែលត្រូវវិលស់ តម្លៃទីផ្សារនៃអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែម គឺជាចំនួនប្រាក់វិលស់ដែលបានអនុញ្ញាតដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ គ កថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រា ១៣ ថ្មីនៃចវចសព ។ ក្នុងករណីរដ្ឋបាលសារពើពន្ធមិនឯកភាពចំពោះតម្លៃទីផ្សារនៃអត្ថ - ប្រយោជន៍បន្ថែមដែលកំណត់ដោយនិយោជក រដ្ឋបាលសារពើពន្ធមានសិទ្ធិកំណត់ឡើងវិញនូវប្រាក់ពន្ធត្រូវបង់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១១៩ នៃចសព។

២- អត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមត្រូវជាប់ពន្ធនៅក្នុងខែដែលអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមនោះត្រូវបានផ្តល់ទៅឱ្យនិយោជិត ដោយមិនត្រូវគិតពីកាលបរិច្ឆេទដែលអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមនោះត្រូវក្លាយជាបន្ទុករបស់និយោជកទេ។

៣- ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៨ នៃចសព តម្លៃជាប់ពន្ធនៃអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែម គឺជាតម្លៃសរុបនៃអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមទាំងអស់រួមបញ្ចូលទាំងពន្ធអាករគ្រប់ប្រភេទ និងពន្ធលើអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមខ្លួនឯងនេះផង។ ដើម្បីគណនាតម្លៃជាប់ពន្ធនៃអត្ថ - ប្រយោជន៍បន្ថែមសម្រាប់ខែណាមួយ និយោជកត្រូវយកតម្លៃនៃអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមសរុបដែលបានផ្តល់ឱ្យរូបវន្តបុគ្គលទាំងអស់ក្នុងខែនោះទៅចែកនឹង **០,៨០** ។

ជំពូកទី៤
ឥណទានពន្ធសម្រាប់ប្រាក់ពន្ធបរទេសដែលបានបង់

ផ្នែកទី៤.១ .៉ គោលការណ៍

១- បុគ្គលនិវាសនជនអាចទាមទារយកឥណទានពន្ធសម្រាប់ប្រាក់ពន្ធលើប្រាក់បៀវត្សដែលខ្លួនត្រូវបង់នៅក្នុងប្រទេសក្រៅណាមួយនៅក្នុងឆ្នាំណាមួយដើម្បីកាត់កងជាមួយប្រាក់ ពបវ ដែលខ្លួនត្រូវបង់នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាសម្រាប់ឆ្នាំនោះ។ ប៉ុន្តែឥណទានពន្ធផ្តល់ឱ្យសម្រាប់ពន្ធលើប្រាក់បៀវត្សដែលបានបង់នៅប្រទេសក្រៅណាមួយ គឺជាចំនួនទាបជាងគេក្នុងចំណោម :

- ប្រាក់ពន្ធដែលបានបង់ជាក់ស្តែងនៅប្រទេសក្រៅនោះ
- ចំនួនដែលបានមកពីការយកប្រាក់ពន្ធលើប្រាក់បៀវត្សសរុប ពីគ្រប់ប្រភពក្នុងរយៈពេលជាមួយគ្នាដែលគណនាតាមអត្រាកំណើនតាមថ្នាក់ក្នុងមាត្រា ៤៧ នៃចសព ទៅគុណនឹងផលចែករវាងប្រាក់បៀវត្សដែលបានទទួលនៅប្រទេសក្រៅនោះ និងប្រាក់បៀវត្សសរុបពីគ្រប់ប្រភព។

ផ្នែកទី៤.២ .៉ ឥណទានសម្រាប់ប្រាក់ពន្ធបរទេសដែលនិវាសនជនបានបង់

១- ឥណទានពន្ធដែលត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យត្រូវកំណត់ប្រចាំឆ្នាំ ដោយផ្អែកលើប្រាក់បៀវត្សសរុបដែលបានទទួល គ្មានបូកបញ្ចូលនូវអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមនានាដែលត្រូវជាប់ពន្ធលើអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែម។

២- ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ២ នៃមាត្រា ៥០ នៃចសព ភស្តុតាងឯកសារបញ្ជាក់ពីការបង់ពន្ធបរទេសមានដូចតទៅ :

ក- សេចក្តីបញ្ជាក់របស់និយោជក ឬកិច្ចសន្យាបំរើការងារដែលមានបញ្ជាក់លំអិតអំពីការងារបានបំពេញ កាលបរិច្ឆេទ និងចំនួនប្រាក់បៀវត្សបានទូទាត់សម្រាប់ការងារនៅប្រទេសក្រៅ

ខ- ច្បាប់ចម្លងនៃទម្រង់ឯកសារដែលនិយោជកបានដាក់ជូនរដ្ឋបាលសារពើពន្ធប្រទេសក្រៅនោះដើម្បីបង់ប្រាក់ពន្ធ

គ- បង្កាន់ដៃទទួលប្រាក់ពន្ធបរទេសដែលរដ្ឋបាលសារពើពន្ធប្រទេសក្រៅបានចេញឱ្យ។

៣- ឯកសារដូចបញ្ជាក់ក្នុងកថាខណ្ឌ ២ នៃផ្នែកនេះ ដែលធ្វើជាភាសាផ្សេងទៀតក្រៅពីភាសាខ្មែរ អង់គ្លេស ឬបារាំង ត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនូវសេចក្ដីបកប្រែដែលមានការបញ្ជាក់ទទួលស្គាល់ត្រឹមត្រូវ។

ជំពូកទី៥

ភាតព្វកិច្ចរបស់និយោជក

ផ្នែកទី៥.១ .- ការបង់ប្រាក់ពន្ធកាត់ទុក និង ពន្ធលើអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែម

១- ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៣ នៃចសព ចំពោះប្រាក់ពន្ធកាត់ទុកលើប្រាក់បៀវត្សរបស់រូបវន្តបុគ្គលនិវាសនជនតាមមាត្រា ៤៧ នៃចសព ប្រាក់ពន្ធកាត់ទុកលើប្រាក់បៀវត្សរបស់រូបវន្តបុគ្គលអនិវាសនជនតាមមាត្រា ៤៩ ថ្មីនៃចវសព ប្រាក់ពន្ធកាត់ទុកលើអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមតាមមាត្រា ៤៨ នៃចសព និយោជកត្រូវបង់ជូនរដ្ឋបាលសារពើពន្ធយ៉ាងយឺតបំផុតត្រឹមថ្ងៃទី ១៥ នៃខែបន្ទាប់ពីខែដែលបានបើកប្រាក់បៀវត្ស ឬបានផ្ដល់អត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមតាមទម្រង់បែបបទដែលនាយកដ្ឋានពន្ធដារបានកំណត់។ ក្នុងករណីគ្មានការកាត់ទុកប្រាក់ពន្ធ ឬមានការកាត់ទុកប្រាក់ពន្ធមិនត្រឹមត្រូវដែលមិនអាចដោះស្រាយនៅកម្រិតនិយោជកបាន រដ្ឋបាលសារពើពន្ធមានសិទ្ធិតម្រូវឱ្យរូបវន្តបុគ្គលដែលទទួលប្រាក់បៀវត្ស បង់ប្រាក់ពន្ធនេះឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

ផ្នែកទី៥.២ .- ភាតព្វកិច្ចរបស់និយោជកក្នុងការកត់ត្រា ថែរក្សា និងផ្ដល់ឯកសារនិងកំណត់ត្រានានា

១- ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ៣ មាត្រា ៥៤ នៃចសព និយោជក ត្រូវ :

ក- រក្សាទុកនៅក្នុងឯកសារបំរើការងាររបស់និយោជិតម្នាក់ៗ នូវពត៌មានដូចតទៅ :

- នាម និង គោត្តនាមរបស់និយោជិត
- ភេទ
- ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ កំណើត និង ទីកន្លែងកំណើត
- សញ្ជាតិ
- ទីលំនៅ ឬកន្លែងស្នាក់នៅ
- មុខងារ
- កាលបរិច្ឆេទចូលបំរើការងារ និងឈប់បំរើការងារ បើសិនជាមាន
- ប្រាក់បៀវត្សប្រចាំខែដុលគ្មានអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែម
- អត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមដែលមានចុះក្នុងកិច្ចសន្យាបំរើការងារ

ខ- កត់ត្រាក្នុងឯកសារទូទាត់លើរាល់ការទូទាត់ដល់និយោជិតនូវពត៌មានដូចតទៅ :

- ប្រាក់បៀវត្សប្រចាំខែសរុបគ្មានអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមដែលបានបើកឱ្យនិយោជិត
- ពត៌មានលំអិតលើចំណាយបន្ទាប់បន្សំដែលមិនជាប់ពន្ធលើអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែម ដូចជាប្រាក់ម៉ោងបន្ថែម ប្រាក់សំណងនូវចំណាយ ហើយនិងការទូទាត់ ឬបុព្វលាភដទៃទៀត
- ការបង់ចូលមូលនិធិសុខុមាលភាពសង្គមតាមការតម្រូវនៃច្បាប់ការងារ
- ប្រាក់បៀវត្សជាប់ពន្ធប្រចាំខែរបស់និយោជិតដែលត្រូវជាប់ ពបវ តាមមាត្រា ៤៧ នៃចសព
- ប្រាក់ពន្ធកាត់ទុកតាមមាត្រា ៤៧ នៃចសព

គ- កត់ត្រាអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមដែលបានទូទាត់ឱ្យដល់និយោជិត ដោយមានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់នូវប្រភេទ និងតម្លៃនៃអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមនោះ

ឃ- ក្នុងករណីដែលនិយោជកទិញអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមសម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់និយោជិត និយោជកត្រូវរក្សាទុកនូវវិក្កយបត្រ ឬកិច្ចសន្យាទិញអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមនោះក្នុងឯកសារគណនេយ្យរបស់សហគ្រាស

ង- កត់ត្រាក្នុងទិនានុប្បវត្តិបើកប្រាក់បៀវត្ស និងអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមនូវពត៌មានដូចខាងក្រោម សម្រាប់និយោជិតម្នាក់ៗ :

- លាភការដុលរបស់និយោជិតដែលត្រូវជាប់ ពបវ
- មូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធដែលត្រូវអនុវត្តការកាត់ទុកប្រាក់ពន្ធតាមមាត្រា ៤៧ នៃចសព
- ចំនួនប្រាក់ពន្ធកាត់ទុក
- តម្លៃនៃអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមដែលបានផ្តល់ឱ្យ។

ជំពូកទី ៦

អវសានប្បញ្ញត្តិ

ផ្នែកទី៦.១.-

១- បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងប្រកាសនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

ផ្នែកទី៦.២.-

១- ប្រកាសនេះមានប្រសិទ្ធភាពអនុវត្តចាប់ពីថ្ងៃទី០១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ តទៅ។

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

ហត្ថលេខា និងត្រា

គាត ឈន់

<u>ចម្លងជូន:</u>

- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ទីស្តីការគណ:រដ្ឋមន្ត្រី
- គ្រប់ក្រសួង-រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន
- គ្រប់សាលាខេត្ត-ក្រុង "ដើម្បីជូនជ្រាបជាពត៌មាន"
- គ្រប់អង្គភាពក្រោមឱវាទក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ "ដើម្បីមុខការ"
- គ្រប់អង្គភាពពន្ធដារ "ដើម្បីអនុវត្ត"
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ